

Armoë troef in die jaren. f 1,30 voor een bus melk. Die moest je dan ook nog met het schuitje overvaren en op de kruin van de dijk zetten. En des zomers - als het heet was - met natte zakken over de bussen om de melk voor zuur worden te behoeden.

De jongens - Cornelis, Jan en Piet - hebben het geweten, want niet alleen waren de melkbussen voor hen relatief heel zwaar en kon het op de plas tussen de Westerdijk en het Weeltje puur zo spoken, maar ook het bijhouden van "hun" weidemolentje was een der taken. Hoe vaak zullen ze vader De Boer niet hebben horen roepen: "Zet het molentje eens stil, het gaat veels te hard".

Dit tweede molentje ziet u hier afgebeeld staan op een pentekening van de in 1979 overleden kunstenaressen mevrouw B. Huitema-Kaiser. Links het oude voorhuis van de vroegere houtzagerij van A. Zijp, daarachter "de stolp" (de kapberg ter grootte van andereneenhalf vierkant), daarnaast de eerste en de tweede houtschuur.

In tegenstelling tot het eerste aanbrengetje dat zeilrepen op de wieken had, werkte het tweede molentje met schotjes op de wieken, namelijk één, twee of geen. Ten gevolge van een tekort aan onderhoud woei ook dit weidemolentje tijdens een storm in 1955 total-loss.

Een jaar later werd met steun van onze vereniging "Oud-Hoorn" en de Commissie voor Landelijk Schoon van het Historisch Genootschap Oud West-Friesland door de firma Wouter Rem uit Wormer het derde molentje opgetrokken, te weten een zogenaamd veldmolentje.

